Тыднёвік Магілёўскі

№ 12 (12)
20.06.97.

Сённяшні нумар ТМ у нечым незвычайны для рэгіянальнай газеты. Вы знойдзеце ў ім няшмат матэрыялаў "мясцовага значэння". Гэтаму ёсць тлумачэнне.

У дыктатарскіх і таталітарных краінах, да якой поўнасцю адносіцца наша, рэаліі мясцовага жыцця амаль што не маюць самастойнага значэння, бо цалкам залежаць ад цэнтра. Якую б галіну жыцця ні ўзяць, яна падпарадкаваная не людзям, якія жывуць і працуюць у рэгіёне (асабліва, калі яны пасіўныя і абыякавыя як у нас), а —дырэктывам і ўказанням са сталічных кабінетаў, якія, ў сваю чаргу, атрымліваюць дырэктывы з "бацькавага" кабінета.

Можна і трэба знаходзіць і абнародваць факты мясцовага жыцця. Мы гэта робім, бо разумеем, што нашы чытачы пражываюць сваё канкрэтнае жыццё ў нашым канкрэтным рэгіёне. І часам ім не да "вялікай палітыкі".

У гэтым, на нашу думку, і праблема. Чым далей будзе працягвацца такая сітуацыя, тым далей будзе існаваць і правіць дыктатарскі рэжым. Каб жыць папюдску, каб дамагчыся прыстойнага жыцця, патробна змагацца за перамену сістэмы, за радыкальныя змены ва ўмовах і правілах жыцця, якія сёння не ўлічваюць нічыіх інтарэсаў, акрамя асабістых інтарэсаў прэзыдэнта і яго атачэння...

Не ўсе ў краіне, на шчасце, пагадзіліся стаць не больш чым вінцікамі сістэмы. І аб гэтым трэба ведаць, каб ацэньваць сітуацыю, рабіць свой выбар, пазбаўляецца ад інэртнасці і дабрадушша.

Такім чынам, тэма нумара: падзеі і факты палітычнага жыцця ў Беларусі.

Тыднёвік.

Якім выйдзе БНФ са з'езда?

Заўтра ў Мінску павінен адбыцца V з'езд Беларускага Народнага Фронту. Слова "павінен" ужыта таму, што ў нас усё можа здарыцца. Раптам, напрыклад, заваляцца ў залу пасяджэння міліцыянты з сапёрамі, да якіх "пастуціць ананімны званок" аб тым, што зала замініраваная. Праяўляючы "клопат" аб жыцці і здароўі дэлегатаў, іх эвакуіруюць. А на вуліцы з'езд не правядзеш, ды і не дадуць — гэта будзе несанкцыянаваны збор, а па дэкрэту N 5 збірацца на вуліцы ў колькасці, перавышаючай трох, небяспечна.

З'езд чакаецца змястоўным і, магчыма, няпростым. Яго задача —вызначыць на бліжэйшыя два гады стратэгію і тактыку палітыкі і паводзінаў Фронту. У ім апошнім часам выразна акрэсліліся як мінімум два пункты погляду. Адны дадаюць перавагу радыкальным мерам у змаганні з рэжымам. Іншыя нацэленыя на больш лагодны варыянт.

Відаць, дыскусія разгорнецца і па іншых пытаннях. Такіх, як стаўленне да перамоваў з прэзыдэнтам, падзел БНФ на самайстойныя структуры — партыю і грамадскі рух. Вядома, што асобнай тэмай стане дзейнасць і самая асоба Зянона Пазьняка. Дарэчы, не выключаны яго непасрэдны ўдзел у з'ездзе, хаця супраць гэтага з прычыны небяспекі для яго выступілі і Сойм, і абласныя канферэнцыі.

Заўтра —' з'езд. Многае праясніцца, акрэсліцца і набудзе новае дыханне. ТМ пазнаёміць вас з работай з'езда, яго вынікамі і меркаваннямі на гэты конт 10-ці магілёўскіх дэлегатаў. Гэта будзе ў нашым наступным нумары.

Рэдакцыя.

Супольная заява беларускіх дэмакратычных палітычных партыяў

У выніку гвалтоўнага разгону легітымнага парлямэнту дыктатарскі лукашэнкаўскі рэжым апынуўся ў становішчы міжнароднай ізаляцыі. Ніводная краіна сьвету, акрамя Расеі, не прызнала законным парлямэнтам прызначаны Лукашэнкам "нацыянальны сход". На небясьпеку замацаваньня дыктатуры ў Беларусі зьвярнула ўвагу Рада Эўропы, якая прапанавала сваё пасярэдніцтва ў перамовах між прэзідэнцкай галіной улады і легітымным Вярхоўным Саветам XIII скліканьня.

Сітуацыя вымушае Лукашэнку шукаць спосабы дэзарыентаваць сусьветную і беларускую грамадзкую думку, каб дамагчыся прызнаньня вынікаў антыканстытуцыйнага перавароту 24 лістапада 1996 г. Апошні ягоны тактычны ход — агучаная 11 чэрвеня заява аб гатоўнасьці весьці перамовы не зь Вярхоўным Саветам, а з палітычнымі партыямі. Зьява гэтая — правакацыйная, бо яна мае на мэце зьнішчыць легітымнасьць Вярхоўнага Савету і тым самым Канстытуцыі 1994 году рукамі палітычных партыяў.

Ад імя сваіх партыяў мы пацьвярджаем, што прызнаем легітымнаю толькі Канстытуцыю 1994 году і адпаведна разглядаем як легітымны орган заканадаўчай улады толькі Вярхоўны Савет XIII скліканьня. У становішчы канстытуцыйнага крызісу, куды загнаў нашу краіну рэжым Лукашэнкі, маюць сэнс толькі перамовы дзьвюх галінаў улады — прэзідэнцкай і Вярхоўнага Савету — аб рэальным вяртаньні дзеяньня Канстытуцыі 1994 г.

Вікторыя — значыць перамога

12 чэрвеня ў магілёўскім студэнцкім кафэ "Лабірынт" адбылося ўрачыстае паседжанне клуба футбольных аматараў у сувязі з заканчэннем турніра па міні-футболу. Студэнцкая футбольная ліга праводзіла яго сярод навучэнцаў вышэйшых навучальных устаноў. У гэты вечар пераможцы атрымалі ганаровыя прызы, — было выказана шмат добрых словаў, гучала музыка, блішчэлі вочы дзяўчат.

З асаблівай павагай сустракалі гасцей клуба — прадстаўнікоў Беларускага Народнага Фронту і Аб'яднанай Грамадзянскай Партыі. Як адзначыў прэзідэнт клуба "Вікторыя" Алесь Сілкоў, без падтрымкі БНФ і іншых дэмакратычных арганізацый правядзенне такога турніру (а ён прайшоў ужо ў чацвёрты раз) было б немагчыма, як, дарэчы, і існаванне самога клубу.

Госці павіншавалі прысутных з паспяховым заканчэннем турніра і пажадалі ім поспехаў. Мясцовая арганізацыя БНФ мяркуе і надалей падтрымліваць нашых студэнтаў у справе арганізацыі і правядзення як спартыўных спаборніцтваў, так і іншых карысных праектаў.

Уласная інфармацыя.

ЖЫЦЦЁ ПА ДЭКРЭТУ

Цана ўшанавання ахвяраў чарнобыльскай трагедыі — 22,5 млн. рублёў

Калі тое было, калі апошнім часам праводзілі свае грамадскія акцыі мясцовыя апазіцыянеры, а мы ўсё не можам развітацца са сваёй рубрыкай "Жыццё па дэкрэту". Сёння паведамляем пра новую перамогу праваахоўчых органаў над парушальнікамі дыктатарскага распараджэння, якія здзейснілі свае "злачынства" 26 красавіка бягучага года.

Нагадаем — гэта была 11-я гадавіна чарнобыльскай трагедыі. Улада ўхілілася ад якога ні было б адзначэння гэтага дня нацыянальнага смутку. А вось група звычайных грамадзянаў, актывістаў шэрагу палітычных партый ды камітэту "Дзеці Чарнобыля" правялі ў гэты дзень жалобныя мерапрыемствы. У ліку іх было і невялікае шэсце групы людзей, што неслі хрысціянскі крыж і нацыянальныя харугвы. Яны прайшлі нетаропкім крокам пад гукі жалобнага звону ў цэнтры горада. Побач з саборам Трох Свяціцеляў пры свечках у руках наладзілі хвіліну маўчання і рушылі далей, да берагу Дубравенкі, дзе ўстанавілі крыж памяці чарнобыльскіх ахвяраў.

Невялікую гэтую групу людзей, што не маглі і не хацелі хаваць у гэты дзень сваіх высакародных хрысціянскіх пачуццяў, плотных кальцом "ахоўвалі" міліцыянты, спецфотатэлеаператары, "людзі ў цывільным". Яны ж хвіліну маўчання побач з саборам расцанілі як несанкцыянаваны мітынг, бо ўступнае слова перад урачыстай хвілінай, зразумела, было сказана. Яго ўзяў на сябе рабочы завода ЖБК, старшыня гарадской арганізацыі БНФВаладар Цурпанаў.

І вось гэтая "справа" патрапіла па міліцэйскай ініцыятыве ў Ленінскі раённы суд да суддзі Ніны Гаўрылюк. Двойчы на паседжанні суда не з'яўляліся "сведкі", у якія запісаліся к-н міліцыі Данілін, м-р Луцэвіч, к-н Казлоўскі, нейкі вартаўнік Шчэпяцільнікаў і нават прадрымальніца Ракузава. Аднак суда яны пазбягалі, і толькі 11 чэрвеня з'явіўся нарэшце м-р Луцэвіч, які на ўдакладняючыя пытанні суддзі, грамадскага абаронцы падсуднага і самога падсуднага пакрыўджана рэагаваў аднымі і тымі ж словамі: "Не путайте меня!" А вось іншых сведкаў "злачынства" адшукаць у калідорах суда не ўдалося, хаця сакратарка пазначыла, што яны з'явіліся. Відаць, папросту збеглі. Ды і аднаго сведкі суду хаціла, каб вынесці сваё заключэнне: В.Цурпанаў парушыў дэкрэт N 5 і мусіць за гэта адказваць. Цану парушэння Ніна Гаўрылюк вызначыла ў суме 22,5 млн. руб., хаця сам Валадар прасіўся за краты, бо такая сума грошай для яго проста фантастычная. Суддзя была непахісная, заявіўшы: "Мне жаль, но я ничего не могу поделать".

Гэтым прызнаннем суддзя міжволі прыадкрыла і без таго зразумелы нармальным людзям сакрэт дзеяння дэкрэту N 5: для яго не патрэбны доказы, ён спецыяльна прыняты для барацьбы з апазіцыяй, з натуральнымі правамі чалавека. Па выніках "парушэнняў дэкрэта" на

Першамай гэтай жа самай суддзі ўдалося такую ж надуманаю справу адхіліць. А гэтым разам яна, па ўласным прызнанні, "сделать ничего не могла". Тое, што дыктатура ўсіх уцягвае ў сваё кола і робіць саўдзельнікамі сваіх злачынстваў —таксама не з'яўляецца сакрэтам.

Уласная інф.

У абарону суверэнітэта і дэмакратыі

15 мая ў Мінску адбыўся II Нацыянальны кангрэс дэмакратычных сіл Беларусі "У абарону суверэнітэта і дэмакратыі". Удзел у рабоце кангрэса прынялі больш за 280 чалавек, якія прадстаўляюць 3 партыі і рухі. Гасцямі форума былі палітыкі з Польшчы, Украіны, а таксама дзеячы міжнародных арганізацый.

Па выніках работы Кангрэса былі прыняты заява "У абарону суверэнітэта і дэмакратыі" і рэзалюцыя "Аб выхадзе з канстытуцыйнага крызіса ў Рэспубліцы Беларусь".

Прапануем выступы на кангрэсе прадстаўнікоў дзвюх найбольш уплывовых у краіне дэмакратычных партый.

С.А.Богданкевич, Председатель Объединенной Гражданской партии, депутат Верховного Совета Республики Беларусь

Дамы и господа!

С благословения российских "демократов" Черномырдина, Строева, Селезнева в Беларуси был сфальсифицирован конституционный референдум, осуществлен государственный переворот и установлен диктаторский режим. Беларусь оказалась на обочине Европы. Лукашенковская Беларусь идет по пути изгоев, исключенных из мирового сообщества, "выбрала" сообщество Ирака, Северной Кореи, Кубы и некоторых других стран, где правят режимы мракобесия и произвола. В Мировой день свободы прессы Комитет защиты журналистов опубликовал список 10 главных врагов свободы информации в мире. В этом списке на шестом месте в окружении самых одиозных диктаторов мира находится Александр Лукашенко.

В такой ситуации диктаторский режим ищет пути своего спасения от неизбежного экономического краха и легализации незаконно сформированных им структур власти в очередной эксплуатации мертворожденной идеи восстановления СССР, на этот раз в форме завуалированного аншлюса Беларуси с Российской Федерацией. Объединенная гражданская партия считает недопустимым в политических целях играть судьбой белорусского народа, его суверенным правом на независимое государство. Союз "медведя" и "зайчика" на равноправных условиях невозможен, сколько бы раз не было упомянуто слово "равенство", ввиду несопоставимости параметров этих государств. Неизбежным следствием такого союза станет превращение Беларуси в окраинную провинцию Москвы, окончательная утрата своей самобытности, своего права на суверенное государство. Только наличием у правящего режима комплекса личной неполноценности можно объяснить его стремление вступить в союз со страной, раздираемой междуусобицами, мафиозными разборками, находящейся в состоянии государственного распада, в глубочайшем экономическом кризисе, из которого не видно выхода.

Объединенная гражданская партия заявляет, что любые межгосударственные договоры, заключенные в условиях созданной в Беларуси атмосферы запуганности и всесилия режима, судебного преследования законно избранных депутатов Верховного Совета, распопагающих правом на неприкосновенность, в условиях преследования прессы, избиения мирных демонстрантов и "зачисток" прилегающих к митингам территорий, и ратифицированные нелегитимным марионеточным белорусским парламентом, не могут считаться законными, не будут признаны ни собственным народом, когда он восстановит свое право на свободный выбор, ни международным сообществом. Рассмотрение в нынешних условиях вопроса о Союзе с Российской Федерацией бессмысленно.

Выступая в защиту таких бесспорных общенациональных ценностей, как свобода, конституционная законность, суверенитет, независимость, государственность, за которые лучшие сыны и дочери народов не жалеют ни собственной крови, ни собственных жизней, Объединенная гражданская партия не приемлет изоляционизма. Экономика Беларуси нуждается в интеграции в мировую экономику, ей полезна самое тесное экономическое сотрудничество с экономиками России, Украины, всеми соседними странами. Ей однозначно противопоказана закрытость, замкнутость, в том числе и на общем рынке с РФ. Главная экономическая проблема Беларуси — отсутствие инвестиций, новейших технологий и новейшей техники. Все это находится не во Вьетнаме и Китае, где все еще принимают Лукашенко, и не в России, которая не менее Беларуси нуждается в этих же ресурсах, а на Западе.

Сегодня для нас главной политической проблемой и задачей является восстановление в стране народовластия, восстановление права народа на полную и достоверную информацию. Лукашенко контролирует парламент, суды, прокуратуру, телевидение и радио. Сегодня в стране на улицах больше стражей порядка, чем это было во времена гитлеровской оккупации. На каждые 80 белорусов, включая младенцев, приходится один страж порядка, в то время как в Германии — на 370, в Дании — на 500. В стране развернута пропагандистская кампания против всех известных общественых деятелей — противников режима, произвола и беззакония, против всех влиятельных партий, негосударственных общественных организаций, фондов. Ежедневно на нашу общественность обрушиваются потоки лжи и грязи о "кознях врагов народа", о жалкой кучке предателей, ревущихся к власти, о страстном желании белорусов отказаться от суверенитета и государственности во имя присоединения к России в качестве ее западной провинции.

Наряду с восстановлением права народа на объективную информацию мы будем бороться за восстановление Конституции 1994 г. и выход из нынешнего кризиса на основе подлинного волеизъявления народа.

"Жыве Беларусь!"

Л.П.Баршчэўскі, выконваючы абавязкі Старшыні Беларускага Народнага Фронту, кандыдат філалагічных навук

Вельмішаноўнае спадарства!

Ад імя кіраўніцтва Беларускага Народнага Фронту "Адраджэнне" вітаю ўсіх удзельнікаў Кангрэса. Перадаю прывітанні таксама ад Старшыні БНФ спадара Зянона Пазьняка, з якім я ўчора меў чарговую сустрэчу. Прыйдзе час, і людзі будуць ведаць, якую каласальную працу зрабіў Зянон Пазьняк за межамі Беларусі дзеля ўмацавання незалежнасці Беларусі, дзеля прыцягнення ўвагі сусветнай супольнасці да нашых праблемаў.

Мы ў Народным Фронце з задавальненнем разглядаем тое, што сказанае Народным Фронтам 5-6 год таму пра памкненні імперскіх сілаў у Расіі, пра неабходнасць абароны незалежнасці Бацькаўшчыны — як найвышэйшай каштоўнасці ў сённяшніх умовах — сёння паўтараюць тыя палітыкі і публіцысты, якія тады гаварылі зусім інакш або проста крытыкавалі Народны Фронт за яго непахісную незалежніцкую пазіцыю.

Сёння мы маем унікальную палітычную сітуацыю, калі дыктатарскі рэжым імкнецца загнаць у падполле адзіны легітымны заканадаўчы орган Рэспублікі Беларусь - яго Вярхоўны Савет. Зразумела, што парламенцкая апазіцыя ў Вярхоўным Савеце XIII скліканні, як такая, скончыла сваё існаванне ў лістападзе мінулага года, і сёння дзейнасць Вярхоўнага Савета шмат у чым сімвалічная. Цяжар палітычнай барацьбы за дэмакратыю, рынкавую эканоміку і, найперш, за незалежную будучыню Беларусі перамясціўся на вуліцы. Трэба схіліць галаву перад нашай гераічнай моладдзю — гэта яна ўзяла на сябе галоўны ўдар рэпрэсій кіруючага рэжыму ў гэтым змаганні. Але пры ўсім гэтым і надалей важным застаецца само існаванне Вярхоўнага Савета XIII склікання, а яго старшыня, спадар Сямён Шарэцкі, сёння ёсць такая дзяржаўная асоба, якая мае права ўзначаліць дзяржаву пасля падзення ўзурпатарскага рэжыму — прынамсі, прызначыць з дапамогай усяго складу парламента новыя выбары.

Трэба, вядома, разумець, што любыя дэмакратычныя выбары ў нашай краіне магчымыя толькі пасля адхілення дыктатарскага рэжыму, які пануе сёння. Таму ў рэзалюцыі Кангрэса абавязкова трэба перад словамі "узнаўленне дзейнасці Вярхоўнага Савета Беларусі XIII склікання як адзінага легітымнага заканадаўчага органа" запісаць: "пасля адхілення ад улады ўзурпатарскага рэжыму". Да тэксту Заявы істотных пярэчанняў або дадаткаў у нас няма. Мы вітаем любыя дакументы, у якіх падкрэсліваецца першачарговая вартасць незалежнасці нашай Бацькаўшчыны.

Жыве незалежная, еўрапейская, свабодная Беларусь!

За преступления против собственной страны "сроков давности" не бывает

На состоявшемся 28 мая 1997 года Собрании депутатов Верховного Совета Республики Беларусь 13-го созыва обсуждался проект Закона "О неприменении сроков давности за совершение должностными лицами преступлений, нарушающих права и свободы граждан". С соответствующим обоснованием проекта Закона выступил председатель Комиссии по законодательству и государственному строительству при Президиуме Верховного Совета Республики Беларусь В.Н.Савичев. Депутаты предложили рекомендовать данный законопроект для широкого обсуждения. Ниже мы публикует проект Закона.

Свои отклики просим направлять по адресу:

220098, г. Минск, а/я 181.

Закон Республики Беларусь

О неприменении сроков давности за совершение должностными лицами преступлений, нарушающих права и свободы граждан

Верховный Совет Республики Беларусь,

исходя из того, что права человека являются высшей ценностью общества и государства,

принимая во внимание, что государство должно гарантировать права и свободы граждан, закрепленные в Конституции и международно-правовых актах,

руководствуясь принципом неотвратимости наказания за совершенное преступление,

и учитывая международную практику неприменения сроков давности в отношении лиц, совершивших преступления против человечества,

принимает настоящий Закон.

Статья 1.

Настоящим Законом снимаются временные ограничения для привлечения к уголовной ответственности должностных лиц, которые совершили преступления, нарушающие права и свободы граждан, начиная с 20 июля 1994 года.

Статья 2.

Деяния, совершенные судьями, работниками органов внутренних дел, прокуратуры, Комитета государственной безопасности, Совета безопасности, аппарата Администрации Президента Республики Беларусь, а также формирований, непосредственно подчиненных Президенту Республики Беларусь, членами Центральной комиссии по выборам и проведению республиканских референдумов, депутатами Верховного Совета Республики Беларусь, вошедшими в состав Национального собрания Республики Беларусь, руководителями местных органов исполнительной власти, другими должностными лицами, подпадающие под признаки статей 130, 131, 131-1, 131-2, 132, 133, 134, 135, 166, 166-1, 167, 167-1, 168, 172, 172-1, 173, 174, 175 Уголовного кодекса Республики Беларусь и причинившие существенный вред охраняемым законом правам и интересам граждан, не имеют сроков давности.

Статья 3.

Вопрос о привлечении к уголовной ответственности перечисленных в статье 2 настоящего Закона должностных лиц вправе ставить граждане, пострадавшие от противоправных действий должностных лиц, общественные объединения, политические партии, депутаты Верховного Совета Республики Беларусь или депутаты местных Советов.

Депутаты Верховного Совета Республики Беларусь, вошедшие в состав Национального собрания Республики Беларусь, привлекаются к уголовной ответственности в порядке, определенном статьей 37 Закона "О статусе депутата Верховного Совета Республики Беларусь" и статьей 106 Закона "О Верховном Совете Республики Беларусь".

Статья 4.

Заявления и сообщения о совершении должностными лицами преступлений, нарушающих права и свободы граждан, направляются в органы прокуратуры по месту работы или проживания этих должностных лиц.

В своих заявлениях граждан вправе требовать материального возмещения морального вреда, причиненного им незаконными действиями должностных лиц.

Органы прокуратуры обязаны в установленном законом порядке рассмотреть поступившие заявления и сообщения.

Статья 5.

Предварительное следствие по делам данной категории производится по общим правилам уголовного судопроизводства.

Статья 6.

Судебное разбирательство дел о привлечении к ответственности должностных лиц, нарушающих права и свободы граждан, производится гласно. В судебном заседании имеют право принимать участие представители средств массовой информации, политических партий, общественных объединений, трудовых коллективов, депутаты Верховного Совета Республики Беларусь.

В судебном заседании, по общему правилу принимает участие государственный обвинитель.

Трудовые коллективы вправе направлять для участия в судебном заседании общественного обвинителя или общественного защитника.

Подсудимый имеет все права, предусмотренные уголовно-процессуальным законодательством, в том числе право на участие в деле защитника.

Рассмотрение дел данной категории производится районными (городскими) судами в составе трех профессиональных судей. В случае, если в суде отсутствует необходимое количество судей, приглашаются судьи из других районных (городских) судов.

Статья 7.

При вынесении приговора в отношении лиц, признанных виновными в совершении перечисленных в статье 2 Закона преступлений, суд вправе назначить в качестве основного или дополнительного наказания в порядке статьи 29 Уголовного кодекса Республики Беларусь лишение права занимать должности в государственном аппарате на срок от одного года до пяти лет.

При наличии заявления о материальном возмещении морального вреда суд обязан вынести решение по этому вопросу.

Статья 8.

Руководящий орган республиканского общественного объединения или политической партии, группа депутатов Верховного Совета Республики Беларусь в количестве не менее одной трети от общего числа избранных депутатов Верховного Совета, а также общее собрание трудового коллектива государственного предприятия, организации, учреждения, вправе ходатайствовать об освобождении должностного лица, совершившего преступление, от уголовной ответственности.

Если будет признано, что ко времени рассмотрения дела в суде вследствие изменения обстановки совершенное должностным лицом деяние потеряло характер общественно опасного или это лицо перестало быть общественно опасным, суд выносит решение об освобождении данного должностного лица от уголовной ответственности и прекращает производство по делу.

При принятии решения суд принимает во внимание случаи, когда должностное лицо действовало под принуждением, выполняя приказ или решение вышестоящего органа государственного управления.

Статья 9.

Обжалование и опротестование решения суда производится в порядке, предусмотренном уголовно-процессуальным законодательством.

Статья 10.

Настоящий Закон является составной частью и дополнением действующего уголовного и уголовно-процессуального законодательства.

ПА СТАРОНКАХ БЕЛАРУСКАГА ЗАМЕЖНАГА ДРУКУ

У Варшаве пры садзеянні "National Endowment for Democracy" і супрацоўніцтве Беларускага Выдавецкага Таварыства ў Амэрыцы выходзіць часопіс "Беларускія Ведамасьці". Рэдагуе яго невялікі калектыў: Зянон Пазьняк, Галіна Вашчанка і Сяргей Навумчык. Часопіс, які друкуецца на беларускай і польскай мовах, інфармуе аб палітычных падзеях у Беларусі, дзейнасці апазіцыі, найперш фронтаўскай, распавядае аб рэакцыі заходніх краінаў і іх урадаў на сітуацыю ў нашай дзяржаве.

У сённяшнім нумары ТМ мы знаёмім сваіх чытачоў з некаторымі матэрыяламі апошняга, 5-га нумара часопіса "Беларускія Ведамасьці".

Расея, рукі прэч ад Беларусі!

Гэтакі лёзунг на вуснах Беларусаў па ўсім сьвеце. Асабліва цяпер, калі Крэмль узмацніў сваю акупацыйна-інтэграцыйную палітыку супраць Беларусі, а лукашысцкі рэжым распачаў паліцэйскую вайну зь беларусамі.

Усю зіму і ўвесну на вуліцах Менска і іншых гарадоў праходзілі мітынгі і дэманстрацыі Народнага Фронту супраць лукашысцкай дыктатуры і акупацыйных плянаў Масквы. Беларускія дэманстрацыі адбыліся таксама ў Нью-Ёрку перад будынкамі Арганізацыі Аб'яднаных Нацыяў і расейскай дыпляматычнай місіі. Змаганьне за Беларусь пашыраецца. Паступова расьце і мацнее беларускі вызвольны рух.

Суд праз 14 гадоў

Перад польскім судом паўсталі супрацоўнікі міліцыі і сьледчых органаў, якія 14 гадоў назад зьбівалі дэманстрантаў і людзей, што змагаліся супраць рэжыму за "Салідарнасьць". У 1983 годзе група польскіх камуністычных міліцыянтаў жорстка зьбіла ў пастарунку дзевятнаццацігадовага юнака Гжэгожа Пжэмыка. Праз некалькі дзён хлопец памёр ад пабояў. Камуністычны суд зацёр справу. І вось цяпер да яе вярнуліся. На лаве падсудных апынуліся міліцыянты і былы дырэктар Сьледчага бюро. Пракурор запатрабаваў, праўда, даволі лагоднага выроку: па дзесяць гадоў для міліцыянтаў і тры для дырэктара Сьледчага бюро.

П.ЯНОЎСКІ

Віньнікаву хочуць угробіць

14 сакавіка 1997 г., праз два месяцы пасьля арышту і ўтрыманьня ў сьледчай турме, Тамары Віньнікавай працягнулі тэрмін няволі яшчэ на 5 месяцаў. Можна не сумнявацца, што такія "працягі" будуць яшчэ ня раз на розныя тэрміны. Т.Віньнікава, былая фаварытка Лукашэнкі і былы дырэктар Нацыянальнага банку Беларусі, кінута за краты па асабістым распараджэньні Лукашэнкі. Будучы "на кручку" ў хунты, яна мела неасьцярожнасьць паехаць за мяжу і даведацца аб сумах і месцах укладаў грошай Лукашэнкі, зафіксавала рахункі хунты. Гэта стала вядома калгаснаму прэзыдэнту.

Лёс Віньнікавай незайздросны. Лукашэнкаўска-Ціцянкоўская мафія пастараецца зьнішчыць, ці хаця б зламаць, запалохаць і дэмаралізаваць яе.

Згодна чутак, на рахунку Лукашэнкі "ляжаць" мільярдныя сумы даляраў.

Трэба сказаць, што ўтрыманьне Віньнікавай у турме і ў рэанімацыі турэмнага шпіталю ёсьць зьдзек над яе асобай і над яе чалавечымі правамі.

Лукашэнкаўскі рэжым груба парушае закон і чалавечыя правы сваёй ахвяры. Зрэшты, маючы на ўвазе прафашысцкую дыктатуру на Беларусі, пра законнасьць і правы людзей можна гаварыць толькі адносна.

П.ЗЯНЮК.

КАМЕНТАР ДА ВЫНІКАЎ САЦЫЯЛАГІЧНАГА ДАСЛЕДВАННЯ

У ХВОРАГА ГРАМАДСТВА — НЕБЯСПЕЧНАЯ БУДУЧЫНЯ

Магілёўскае маладзёвае згуртаванне "Патрыёты Бацькаўшчыны. Рух у Эўропу", асацыяцыя "Кола Сяброў" пры ўдзеле газеты "Тыднёвік Магілёўскі" правялі напачатку чэрвеня адмысловае сацыялагічнае даследванне. Патрыёты вырашылі з дапамогай анкеты (надрукавана ў мінулым нумары ТМ) пацікавіцца думкамі юнакоў і дзяўчат па пытаннях іх грамадска-сацыяльнага самаадчування. Да таго ж гэта было добрай падставай для шчырай гаворкі аднагодкаў, адны з якіх палітычна актыўна ставяцца да жыцця, а іншыя (на жаль, іх большасць) староняцца ўдзелу ў пабудове свайго ж заўтрашняга дня.

За тыдзень анкетавання ў самых "маладзёжных месцах" горада было апытана 192 чалавекі. Сярод іх аказалася 109 студэнтаў, 46 рабочых, 22 беспрацоўныя і 15 маладых, якія "проста жывуць".

Рэспандэнтам (так па-навуковаму называюцца апытаныя) былі прапанаваныя пытанні, што не патрабавалі спецыяльных ведаў або спецыяльнага вопыту. І тым не менш, многія здзіўляліся самой спробе загаварыць з імі на хвалюючыя тэмы, а тое і па-простаму палохаліся, што само па сабе не ў малой ступені характарызуе стан маладзёжных настрояў.

Нарэшце паведамім, як жа размеркаваліся адказы па асноўных раздзелах анкеты. На пытанне **У ЯКОЙ КРАІНЕ, НА ВАШУЮ ДУМКУ, МЫ ЖЫВЁМ?** былі атрыманы наступныя адказы:

у дэмакратычнай — 25
у антыдэмакратычнай — 57
у капіталістычнай — 19
у сацыялістычнай — 26
у рынкава-сацыялістычнай — 8
у анархічнай — 10
у няведама якой — 43.

Калі згрупаваць гэтыя адказы ў два супрацьлеглыя раздзелы, атрымліваецца, моладзь (амаль з двайной перавагай) выдатна разумее, што дэмакратычнай нашу краіну ніяк не назавеш.

Сацыёлагаў-патрыётаў, якіх афіцыйная прапаганда абвінавачвае ў "нацыяналізме", асабліва цікавіла нацыянальная ідэнтыфікацыя ў маладзёжным асяроддзі. І вось што атрымалася па пытанню **ЧАЛАВЕКАМ ЯКОЙ НАЦЫІ ВЫ АДЧУВАЕЦЕ СЯБЕ?**

беларускай — 127
рускай — 33
савецкай — 10
ніякай — 19

Такім чынам можна парадавацца таму, што, нягледзячы на ўсе старанні рэжыму, які вынішчае нацыянальнае самаадчуванне, замяняючы яго "праваслаўна-славянскім атэізмам", моладзь ведае і помніць сваю нацыянальнасць, дадзеную Богам і бацькамі.

Найбольш вострым, мяркуючы па патрабуючым "акунацца ў жыццё" пытаннем было, напомнім, такое: **ЦІ СПАКОЙНЫЯ ВЫ ЗА СВАЮ БУДУЧЫНЮ?** Не менш сур'ёзнымі за паступіўшыя адказы патрэбныя і высновы на гэты конт. Мяркуйце самі:

так, спакойны — 18
напалову спакойны — 29
неспакойны зусім — 133
буду спакойны, калі траплю за межы Беларусі — 12

Што тычыцца раздзелу анкеты па пытаннях палітычнай актыўнасці, то адказы падзяліліся прыкладна па-роўну. Прысутнічаюць у жыцці ўсе тры асноўныя прычыны пасіўнасці: страх, абыякавасць, няведанне.

Згуртаванне "Патрыёты Бацькаўшчыны. Рух у Эўропу" правялі вельмі карысную, найперш для сябе, акцыю. Яе вынікі даюць магчымасць па-новаму паставіцца да сваёй работы, каб зрабіць яе максімальна наблíжанай да равеснікаў і эфектыўнай.

* * *

Вось як пракаментаваў вынікі сацыялагічнага даследавання старшыня згуртавання Алесь Асіпцоў:

— Вынікі апытання, як барометр настрояў у маладзёжным асяроддзі, несуцяшальныя і вялікага аптымізму не надаюць. Моладзь цяжка вінаваціць, бо за ўсё адказваюць "дарослыя", што сваёй непрадбачлівай антынацыянальнай і антыдэмакратычнай палітыкай рыхтуюць юнакам і дзяўчатам няпэўную будучыню. Моладзь заўсёды — адбітак грамадскіх настрояў, грамадскага стану. Ёсць у яе, зразумела, і свае інтарэсы. Калі "дарослыя" гэтага своечасова не зразумеюць, моладзь сама возьмецца за пабудову сваёй будучыні — еўрапейскай, дэмакратычнай, нацыянальнай. Лепш бы рабіць гэта разам усім пакаленням.

* * *

P.S. Напрыканцы гэтага каментару друкуем два допісы на пытанні сацыялагічнай анкеты, якія атрымала непасрэдна рэдакцыя.

1. На маю думку, мы жывём не проста ў антыдэмакратычнай краіне, гэта падобна на таталітарную краіну з элементамі фашызму.

2. Беларускай.

3. Зусім не спакойны. У краіне, дзе ідзе прамое парушэнне правоў чалавека, дзе чалавек не можа спакойна жыць і працаваць, дзе нацыянальная мова практычна не існуе, а ў школах вывучаецца на ўзроўні замежнай мовы, дзе адсутнічае гісторыя і культура, ніякай будучыні быць не можа. Мяне вельмі хвалюе будучыня лёс маіх дзяцей. Я не ведаю, як яны будуць жыць і што іх чакае. Я не ведаю, як мне жыць у гэты цяжкі час. Таму я спадзяюся, што наступіць калі-небудзь час на Беларусі, калі людзі змогуць сказаць, што яны жывуць у сапраўднай дэмакратычнай свабоднай краіне.

4. Баюся. Аднак я наведваю мітынгі.

24 гады, настаўнік гісторыі і замежнай мовы.

1. Мы жывём у антыдэмакратычнай краіне.

2. Я адчуваю сябе часткай беларускае нацыі, бо-ж я чыста беларус.

3. Я не зусім спакойны за нашу будучыню.

4. Я не бяру ўдзелу ў грамадзка-палітычных акцыях, бо вельмі слаба інфармаваны пра іх.

Віталь Бугаёў, 16,5 год, навучэнец Магілёўскае музычнае вучэльні.

Гартуйма наш вызвольны рух

Афіцыйная лукашэнкаўская прапаганда баязліва замоўчвае змест ліста да моладзі, з якім звярнуўся да юнакоў і дзяўчат Зянон Пазьняк. Дакумент гэты шчыры і смелы. Мы не маем магчымасці надрукаваць яго цалкам, бо ён не малы. Але мы выбралі з яго фрагмент, на нашу думку, вельмі важны. З яго вынікае, што вызвольны рух у краіне прывядзе да адхілення ад улады сённяшняга рэжыму. Што далей? Не ведаючы гэтага, людзі нярдка баяцца перамен, прызвычайваюцца да дурнога — абы не было "вайны". А вось што, паводле З.Пазьняка і Народнага Фронту, будзе:

"Адразу будзе адноўлены прававы механізм і праведзены новыя выбары ў парлямант. Не сумняваюся, што новы парлямант адновіць разбуранае заканадаўства і скасуе прэзыдэнцкую пасаду (каб не зьяўляліся іншыя лукашэнкі). Будзе ўсталявана парляманцкая рэспубліка на прынцыпах эўрапейскага парлямантарызму. Будуць скасаваныя ўсе ўказы, дэкрэты і распараджэньні ненавіснага рэжыму, усе ганебныя антыдзяржаўныя, антыканстытуцыйныя дагаворы і пагадненьні па ўсіх накірунках. Будуць адменены вынікі ганебных, незаконных і сфальшаваных рэферэндумаў, вернуты беларускі сьцяг і герб "Пагоня", беларускія вышэйшыя вучэльні, беларускія школы і беларускія падручнікі, беларускае радыё і тэлебачаньне, беларуская мова ў дзяржаўным ужытку. Выключаныя вучні і студэнты — ўсе тыя, што пацярпелі ў барацьбе за свабоду Беларусі, - будуць зноў вернуты ў вучэльні з гонарам і матэрыяльным ашкадаваньнем за кошт дзяржавы. Ніхто ня будзе больш беспакарана зьневажаць чалавека і біць людзей па галовах. Прадоўжацца рэформы, пачне дзейнічаць і разьвівацца прадпрыймальніцтва, упарадкуюцца нармальныя падаткі, усталюецца сацыяльная абарона і дэмакратыя, адновяцца нармальныя міжнародныя сувязі, адчыніцца шлях да эўрапейскага разьвіцьця.

Але за гэта трэба змагацца."

ЯК ХАРЧАВАЎСЯ А.МЕНШЫКАЎ У МАГІЛЁВЕ?

(Працяг гістарычнага агляду І.Пушкіна)

На пачатку 1708 года Карл XII распачаў генеральны рух на ўсход. Расійскае войска, адступаючы, каціласе ў тым жа кірунку. Сярод яго была і кавалерыя генерал-паручніка А.Меншыкава. Вось як апісваецца ягонае з'яўленне ў горадзе ў Магілёўскай хроніцы Сурты і Трубніцкага:

"...Месяца сакавіка 14 дня Аляксандр Данілавіч Менчык, маскоўскі князь і першы царскі дарадца, з вельмі пышнай кавалькадай і помпай з многімі вайсковымі аксэсуарамі з немалай вайсковай світай уехаў у Магілёўскі замак. Шасціконных экіпажаў ішло некалькі дзесяткаў, на вярблюдах і мулах праводжаны ўюкі, вакол рабы. І так заняў сабе і свайму двару пакоі ў замку, і іншыя афіцэры сталі па багатых і сярэдніх дамах.

Тады Магістрат, ведаючы і чуючы, што гэта чалавек ліхі, чэрствы масквіцін, клапоцячыся, каб быў міласцівы, пайшлі да яго ў замак з хлебам, з соллю, з прыправамі, віном і цукрам. Яму ж пры іншых паднашэннях завезлі бочку венгерскага віна і падаравалі апраўлены ў серабро крыштальны куфэрак гданьскай работы, які каштаваў тысячу злотых.

Назаўтра сакратар Менчыка, прыбыўшы ў ратушу да ўсяго магістрата, загадаў, каб тут жа і штодзённа выдаваліся з горада ўсе харчы ад самай вялікай і аж да найменшай рэчы. Таму горад сціснуты адусюль бедамі, мусіў, што толькі было з харчоў, выдаваць і карміць князя і яго войска. І як толькі выйшаў загад, давана фураж, бочкамі французскае і венгерскае віно, мёд і піва, вараныя буракі, капуста, соль таксама, бочкамі штодзённа жывога вала, некалькі дзесяткаў баранаў, гусі і куры, даваны чародамі, хлеба сітнага і свежага па боханаў сто, гарэлку звычайную і сівуху мернікамі, мыла на хусткі штотыдзень па некалькі дзесяткаў фунтаў, рыбы марожанай вазамі, а жывой — колькі можна было дастаць. А калі б не дана чаго, тады адразу браны магістрат пад варту і караны. Вэнджанай рыбы давана штукамі, масла пастаянна кадушкамі, баравікі тысячамі, розныя прыправы, разынкі, міндаль, дзесяткамі фунтаў, крокусы, кветкі, мускатавыя ношамі штодзённа, жалеза на каванне каней і экіпажаў пудамі, цыбулю, пятрушку і іншую гародніну ношамі, перац, імбір і іншыя вастрэйшыя прыправы фунтамі, цытрыны і алівы скрынямі, муку пшанічную, як найлепшую, меркамі, цукар штодзённа галовамі, асятрыну цэлымі і пасечанымі асятрамі, таксама і саміну, па некалькі дзесяткаў фунтаў, выпечаныя ў горадзе пірагі штодзённа, у гэты час, нават не зважаючы на дні святых, штодзённа давана з рынка некалькі дзесяткаў грачаных аладак. Таксама давана і харчавана з горада краўцоў, шорнікаў, якія шылі для двара сукні, рабілі шоры, і за работу ім з горада плочана. І юфты, і шкуры для абіўкі экіпажаў, калёсаў і шораў куплена... мусіш ты са слезамі дзівіцца, як мог горад Магілёў вынесці такія кары і іншае на гэта падобнае, калі гэты праклятьі чарвяк са сваім дваром стоячы ў замку ад сакавіка 14 да мая 19 тачыў і аб'ядаў горад, і якому на харч і на паднашэнні страчана вялікая сума".

За гэтае Меншыкаў замест удзячнасці надумаў іншае:

"Гэты князь Менчык, будучы ў Магілёве, меў такі намер і часта думаў якім бы чынам адпомсціцца гораду Магілёву за парубанне перад гэтым у Магілёве масквы і якім бы чынам, каб высекчы горад пад корань, нацкаваць на гэта цара ягамосць".

По гэтаму фотапартрэту можна напісаць гісторыю і гэтай жанчыны, і ўсяго яе пакалення, і ўсёй нашай краіны. У гісторыі гэтай будзе больш страт і пакутаў, чым радасці і шчасця. Але недзе ў самай глыбіні вачэй яшчэ цепліцца і надзея. Не падмануць бы нам Надзею і на гэты раз. Гэта глядзіць на нас сама Беларусь...

Чаго я хачу...

Я хачу, каб бел-чырвона-белы
Развяваўся
над дзяржавай сцяг,
А не гэты багнава-замшэлы
Закрываў прывольны
наш абсяг.

Я хачу, каб ў свеце паважалі
Беларусь свабодную маю,
Каб з усімі шчыра сябравалі,
Годнасць не губляючы сваю.

Я хачу, каб не было прымусу,
Каб АМАП мяне абараняў.
І за тое, што пайшоў на мітынг,
Ён мяне дубінкай не збіваў.

Я хачу, каб суддзі не гублялі
Сорам і уласны твар,
Каб яны заказы не прымалі,
Нават калі кажа "гаспадар".

Я хачу, каб вольна выбіралі
Людзі дэпутатаў у Савет.
Да суда ў турме
каб не трымалі
Нават правінўшыхся кабет.

Я хачу, каб слова прэзідэнта
Не зрывалась з вуснаў абы як,
Каб пачуў ён голас апанента,
А не тых, хто цмокае
ў кумпяк.

Я хачу, каб ў людзях
была згода,
Каб змаглі урэшце зразумець:
Будучыня будзе у народа,
Толькі трэба гэтага хацець.

Фелікс Шкірманкоў,
Слаўгарад
12 чэрвеня 1997 г.

ЮРАСЬ ПІВУНОЎ

АБРАЗКІ

МАЯ БЕЛАРУСЬ

...Што ёсьць Беларусь? Кожнаму беларусу яна ўяўяецца па-свойму. Для мяне Беларусь пачынаецца зь вёскі, дзе нарадзілася мая маці, дзе жыве да гэтага часу бабуля, дзе ў дзяцінстве я бавіў час летніх вакацыяў.

Клічаўшчына... Край хваёвых лясоў з прымежкамі бярозавых гаёў, паўнюткіх баравікамі, махавікамі ды лісічкамі пад ялінкамі, балоцістых нізінаў з гронкамі палымяных журавінаў на зялёных купінах... Край прырэчных лугоў, дзе паважна ступаюць па мяккім дзірванне квітнеючых красак белыя птушкі з чорнай аздобаю на крылах. Гэта буслы — белыя рыцары беларускай зямлі.

Гарэза-вятрыска сваволіць у кронах бярозак, палахлівы асіньнік шамаціць пад ягонымі цёплымі павевамі. Бяжыць у далячынь пяшчотная й паскавая рэчка Даўжанка, буяюць зарасьцем аеру і алешкі берагі, віруе-гуляе на плёсах у рачной траве рыба...

Як устанеш ураньні — толькі сонца шчэ зьбіраецца ўвысьці і туман над ракою плыве, нібы малако, — ну, а хлопцы, зямлі беларускай сыночкі, ужо косы мянташаць — кладзецца трава пад лязом.

Беларусь! Пачынаесься ты з Закупленьня, з гэтай вёскі маленькай, мо будзе тут сотня двароў...

Беларусь! Для мяне ты купальская песьня і рыпеньне вясковых калодзежных жураўлёў...

Ды ці можна хіба прыгажосьць усю выказаць гэтую і пачуцьці, што поўняць душу зноў і зноў?!

Беларусь! Для мяне ты сьвятая зямліца! Нібы родная маці ты сьвецісься ласкай сваёй.

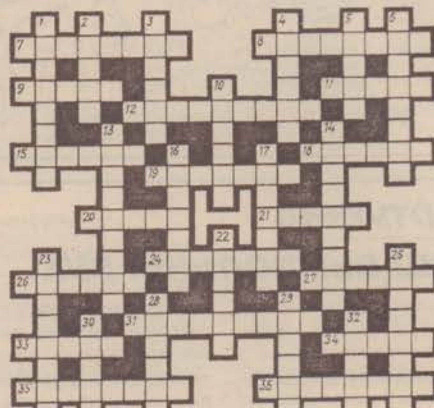
ТРАВЕНЬСКІ ДОЖДЖ

У пакоі становіцца цёмна, нібы зьмярканьнем, ад вялікай цёмнай хмары, і хутка па падваконьні бомкаюць буйныя кроплі дажджу, пырскі ад якіх трапляюць на шыбу, пакідаючы на ёй сьлед свайго кароткага жыцьця — жыцьця ад хмары-матулі да зямлі-красуні. Срэбна-прамяністыя дажджынкі скачуць па даху, шапацяць у лістоце дрэў, сьмела ныраючы ў шматлікія азяркі-калюжкі, якія сабраліся ад гэтага шчодрага й цёплага дажджу.

Усё жывое на Зямлі радуецца гэтаму травеньскаму навальнічнаму дожджыку: бярозкі-прыгажуні і арабінкі-сястрычкі, стройныя клёны і пяшчотныя жаноцкія вербачкі-дзевачкі, і нават стары, магутны волат-дуб на ўзгорку, і той нібы маладзее і выпроствае свае пакручастыя галіны зь лісточкамі-дубочкамі насустрач празрыстым, звонкім дажджынкам-дзяўчынкам.

Зямля ўдзячна ўбірае жыватворную вадзіцу, каб потым спаўна аддаць яе ўжо сваімі гаючымі сокамі ўсяму жывому.

ПЕРАКЛАДЗІЦЕ НА БЕЛАРУСКУЮ МОВУ

ПА ГАРЫЗАНТАЛІ: 7. Юбка. 8. Заботливость. 9. Ворчун, бормотун. 11. Груздь. 12. Скрежет. 15. Обносок. 18. Прикоть. 19. Роскошь. 20. Мешковина. 21. Условие. 24. Стекловар. 26. Духота. 27. Мясоед. 31. Льстец. 33. Личность. 34. Красота. 35. Ладошка 36. Основание.

ПА ВЕРТЫКАЛІ: 1. Пружина. 2. Издевательство. 3. Тропа. 4. Ученик. 5. Благо. 6. Перочинный нож. 10. Кошачья лапка (бот.). 13. Пряха. 14. Сомнение. 16. Корыто. 17. Взыскание. 22. Коптилка. 23. Побег, росток. 25. Прелесть. 28. Часть. 29. Фонарь. 30. Корм для пошадей. 32. Решетка.

Усё вернецца...

Год назад па сэрцах тысяч беларусаў балюча ўдарыла паведамленне: у Мінску група фашыстоўскіх малойчыкаў сарвала аўтарскі вечар Булата Акуджавы. Паэта, барда, празаіка, франтавіка.

Тады ж падумалася, што гэта натуральна для лукашэнкаўскай краіны, дзе ўлада ўмее толькі адно: ненавідзець. Паэты сярод аб'ектаў гэтай нянавісці — адны з першых. Толькі што адседзеў дзесяць месяцаў турмы і карцэраў Славамір Адамовіч.

Паэтаў у неразвітых, таталітарных, дзікіх, дыктатарскіх краінах заўсёды забіваюць, садзяць, ссылаюць, забараняюць. За тое, што жыццё ідзе і ў рэшце рэшт заўсёды аказваецца такім, як тое адчуваюць, тлумачаць і прадбачаць паэты.

Аднекуль гэта ведаюць уладары, бездары і наогул несвабодныя людзі. Усе разам яны не могуць дараваць паэтам іх праваты. Бо самі кіруюцца ў жыцці адной катэгорыяй (на жаль, і мы нярэдка гэтаму паддаёмся) —так званай злабадзённасцю. Таму і "не ведаем, что творим". А паэты жывуць тым, што вечна: любоўю, дабрынёй, шчырасцю, розумам.

Як ні крыўдна, мы больш слухаем палітыкаў, чым паэтаў. І пакуль так, будзем памыляцца, усё далей адыходзіць ад дабрыні і праўды.

І ўсё ж, не мы, дык нашыя дзеці вернуцца туды і пачнуць адтуль, дзе мы не даслухалі паэта, або не паверылі яму.

Са стратай Булата Акуджавы падумалася аб тым, што нацыя, дзе ёсць паэты, не можа не знайсці волі і шчасця. Гэты шлях можа быць доўгім і пакутным, як у нас. Але абавязкова пераможным. Ненавіснікі паэтаў пацерпяць немінучую паразу.

А нацыя паэтаў — за беларускай гэтае азначэнне прызнана ў свеце —абавязкова выйдзе да святла і праўды. Бо мы ідзём не ў адзіноце. З намі на гэтым шляху не толькі Максім Багдановіч і Янка Купала, Славамір Адамовіч і Рыгор Барадулін, Ніл Гілевіч і Ларыса Генiюш. Але і Осіп Мандэльштам, і Уладзімір Высоцкі, і Аляксандр Галіч, і Іосіф Бродскі... і, канешне, Булат Акуджава з ягоным "святым воинством - совестью, благородством и достоинством".

Генадзь Суднік.

Рэдактар Генадзь СУДНІК

Інфармацыйна-аналітычная газета, заснаваная Магілёўскай гарадской асацыяцыяй "КОЛА СЯБРОЎ".

Зарэгістравана ў Дзяржкамітэце Рэспублікі Беларусь па друку за № 831.

Газета выходзіць па пятніцах, пераважна на беларускай мове..

АДРАС РЭДАКЦЫІ: 212030 г. Магілёў, вул. Першамайская, 6-22.

ТЭЛЕФОНЫ: 31-04-15, 22-97-82

Газета набрана і надрукавана афсетным спосабам у Магілёўскай абласной друкарні імя Я.М.Свярдлова. Зак. 12. Тыраж 2100 асобнікаў.